

«آیه مباحله» بهترین استدلال بر امامت امیرالمؤمنین(ع) است

آیت‌الله سیدعلی میلانی در بیانی با تأکید بر اهمیت روز مباحله در اسلام گفت:

آیت‌الله سیدعلی میلانی در بیانی با تأکید بر اهمیت روز مباحله در اسلام گفت: از حضرت امام رضا(ع) سؤال می‌شود قوی‌ترین یا بهترین دلیل از قرآن مجید برای امامت امیرالمؤمنین(ع) کدام آیه است؟ حضرت آیه «مباحله» را عنوان می‌کند.

مباحله پیامبر اسلام(ص) با مسیحیان نجران، روز بیست و چهارم ذی‌الحجه سال دهم هجری واقع شد. در این واقعه پیامبر طی نامه‌ای ساکنان مسیحی نجران را به آیین اسلام دعوت کرد. مردم نجران که حاضر به پذیرفتن اسلام نبودند نمایندگان خود را به مدینه فرستادند و پیامبر(ص) آنان را به امر خدا به مباحله دعوت کرد. وقتی هیئت نمایندگان نجران، وارستگی پیامبر(ص) را مشاهده کردند، از مباحله خودداری کردند. ایشان خواستند تا پیامبر(ص) اجازه دهد تحت حکومت اسلامی در آیین خود باقی بمانند.

خبرنگار گروه اندیشه ایکنای به منظور بررسی اجمالی این واقعه تاریخی به گفت‌وگو با آیت‌الله سیدعلی میلانی نشست است و نظر ایشان را به عنوان یکی از اساتید و مجتهدان شیعه درباره آیه مباحله خواسته است. سخنان این استاد حوزه را در ذیل می‌خوانیم:

همه می‌دانیم که فضائل و مناقب امیرالمؤمنین(ع) در قرآن بسیار زیاد است در کتب فریقین ثابت و مسلم شده است و صدها آیه درباره امیرالمؤمنین(ع) یا نازل و یا تأویل شده است ولیکن وقتی از حضرت امام رضا(ع) سؤال می‌شود قوی‌ترین یا بهترین دلیل از قرآن مجید برای امامت امیرالمؤمنین(ع) کدام آیه است؟ حضرت رضا(ع) آیه «مباحله» را عنوان می‌کند. در مقام توضیح فرمایش حضرت رضا(ع) در این باره، به سه مطلب به طور اجمال اشاره می‌کنم که در این آیه مبارکه وجود دارد.

نکته اول اینکه در آیه مبارکه مباحله اسمی از کسی نیامده و مصداقی ذکر نشده است، آیه مبارکه می‌فرماید: «و انفسنا» آیه مبارکه می‌فرماید «و ابنائنا» آیه مبارکه می‌فرماید «نساننا»؛ پیغمبر اکرم(ص) آیه مبارکه را در این قسمت تفسیر و معین کرده اند که مراد خداوند متعال را که آن چیزی را که پیغمبر اکرم(ص) عملاً انجام دادند، آوردن امیرالمؤمنین(ع) بود به عنوان انفسنا، آوردن حسنین بود به عنوان ابنائنا، آوردن صدیقه طاهره(س) بود به عنوان نساننا، با وجود اینکه خانم‌های دیگری بودند، افراد دیگری بودند، عباس(ع) عموی پیغمبر اکرم(ص) نیز بوده است.

این فعل پیغمبر اکرم(ص) است که برای مباحله اهل بیت(ع) را بیاورند، تفسیر آیه مبارکه است و مراد خداوند متعال را معین می‌کند؛ این یک مطلب بسیار مهم است و معنای بسیار بلندی برای اهل بیت(ع) است.

نکته دوم که در این آیه مبارکه وجود دارد، عبارت از این است که همه می‌دانیم که در مباحله عزیزترین، شریف‌ترین، محبوب‌ترین افراد را برای مباحله می‌آورند. این فعل پیغمبر اکرم(ص) در تفسیر آیه مبارکه که امیرالمؤمنین(ع) به صدیقه طاهره(س) و حسنین(ع) را فقط برای مباحله بیاورند و دلالت بر این دارد که این افراد فقط هستند که عزیزترین افراد، محبوب‌ترین افراد، با فضیلت‌ترین افراد امت نزد خداوند و رسول(ص) هستند.

در مباحله اینچنین است و لذا وقتی بزرگان نصارا دیدند که پیغمبر اکرم(ص) این افراد را آوردند به همدیگر گفتند ما نمی‌توانیم در این مباحله شرکت کنیم و با پیغمبر اکرم(ص) راجع به عیسی(ع) مباحله کنیم، ما چهره‌هایی را می‌بینیم که اگر خداوند متعال بخواهد کوهی را از جای خود برکند، دعوا آنها و خواسته آنها مستجاب بود، اینها اینچنین چهره‌هایی هستند.

نکته سوم که در مباحله وجود دارد عبارت از این است که پیغمبر اکرم(ص) به اهل بیت(ع) یعنی امیرالمؤمنین(ع) و صدیقه طاهره(س) و حسنین(ع) فرمودند که وقتی من دعا می‌کنم شما آمین بگویید، این خیلی خیلی دلالت مهمی دارد و خیلی از اشخاص حتی از خواص از این نکته غافل هستند که در این آیه مبارکه و واقعه مباحله این خصوصیت وجود دارد.

اولا دعای پیغمبر اکرم(ص) مستجاب است و از کسی آمین لازم ندارد، پس آمین گفتن اهل بیت(ع) بر دعای پیغمبر اکرم(ص) آن هم در چنین موقعیتی چه تأثیری دارد که بین اسلام و کفر، بین اسلام و نصرانیت، بین پیغمبر اکرم(ص) و بزرگان نصارا چنین جلسه‌ای بناست برگزار شود؟

ثانیاً ملاحظه کنید مگر حسنین(ع) در آن تاریخ در چه سنینی بودند؟ آمین گفتن حسنین(ع) در آن سنین کودکی چه تأثیری دارد؟ معلوم می شود که در استنباط حقانیت اسلام؛ اثبات صداقت پیغمبر اکرم(ص)، اثبات نبوت و رسالت رسول الله(ص) حتی حسنین(ع) در سنین کودکی نقش دارند.

آیه مبارکه میباید مباحثه مشتمل بر نکاتی است که این نکات هر کدام دلالت خاص خود را در باب فضائل و مناقب اهل بیت(ع) دارد. همانطور که به نظر مبارک حضرت رضا(ع) بهترین آیه برای استدلال بر امامت امیرالمؤمنین(ع) و اهل بیت طاهرین(ع) است.

و اما اینکه امیرالمؤمنین(ع) نفس رسول الله(ص) باشد، یعنی فضیلت امیرالمؤمنین(ع) از اولین و آخرین به جزء پیغمبر اکرم(ص) این بود. آنچه به اجمال گفته شد بیانی بود از حقیقت امامت حضرت امیر(ع)، که البته اهل فضل و کمال می توانند این کلام مجمل بنده را شرح کنند و براساس منابع معتبر و روایات کتابی می شود در این زمینه تألیف کرد.

گفت وگو از محسن مسجدجامعی